

Byla C-11/07

Hans Eckelkamp ir kt.

prieš

Belgische Staat

(Hof van beroep te Gent prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Laisvas kapitalo judėjimas – EB 56 ir 58 straipsniai – Paveldimo turto mokestis – Nacionalinio teisės aktai dėl mokesčio už nekilnojamojo turto perleidimą apskaitinavimo, pagal kuriuos iš nekilnojamojo turto vertės neleidžiama atskaityti šio turto įkeitimo išlaidų dėl to, kad mirties momentu palikėjo gyvenamoji vieta buvo kitoje valstybėje narėje – Apribojimas – Pateisinimas – Nebuvimas“

Sprendimo santrauka

1. *Prejudiciniai klausimai – Teisingumo Teismo jurisdikcija – Ribos – Nacionalinio teismo kompetencija*

(EB 234 straipsnis)

2. *Prejudiciniai klausimai – Teisingumo Teismo jurisdikcija – Ribos – Akivaizdžiai su byla nesusiję klausimai ir hipotetiniai klausimai, užduoti aplinkybėmis, kuriomis naudingas atsakymas yra neįmanomas*

(EB 234 straipsnis)

3. *Laisvas kapitalo judėjimas – Apribojimai – Paveldimo turto mokestis*

(EB 56 ir 58 straipsniai)

1. Vykstant EB 234 straipsnyje numatytam procesui, grindžiamam aiškiu nacionalinio teismo ir Teisingumo Teismo kompetencijos atskyrimu, bet koks nagrinėjamo faktinio aplinkybių vertinimas yra nacionalinio teismo kompetencija. Taigi Teisingumo Teismas gali priimti sprendimą dėl Bendrijos teksto išaiškinimo ir galiojimo tik remdamasis nacionalinio teismo nurodytomis faktinėmis aplinkybėmis. Taip pat tik būtų nagrinėjantis nacionalinis teismas, kuris atsakingas už sprendimo priėmimą, atsižvelgdamas į konkrečios bylos aplinkybes, turi vertinti prejudicinio sprendimo reikalingumą, kad galėtų priimti savo sprendimą, bei Teisingumo Teismui pateikiamą klausimų svarbą. Todėl iš principo Teisingumo Teismas turi priimti sprendimą tuo atveju, kai pateikiami klausimai susiję su Bendrijos teisės išaiškinimu

(žr. 27 ir 52 punktus)

2. Vykstant EB 234 straipsnyje numatytam procesui atsisakyti priimti sprendimą dėl nacionalinio teismo pateikto prejudicinio klausimo galima, tik jeigu yra akivaizdu, kad prašomas Bendrijos teisės išaiškinimas neturi jokio ryšio su pagrindinės bylos aplinkybėmis arba dalyku, jeigu problema yra hipotetinė arba jeigu Teisingumo Teismas neturi būtinos faktinės ir teisinės informacijos, kad naudingai atsakytų į jam pateiktus klausimus.

(žr. 28 punkt?)

3. EB 56 straipsn? kartu su 58 straipsniu reikia aiškinti taip, kad jie draudžia nacionalin?s teis?s aktus, reglamentuojan?ius šios valstyb?s nar?s teritorijoje esan?io nekilnojamojo turto paveldimo turto ir perleidžiamo turto mokest?ius, kurie nenumato galimyb?s apskai?iuojant š? mokest? atskaityti š? nekilnojam?j? turt? apsunkinan?ias skolas, jei palik?jo nuolatin? gyvenamoji vieta jo mirties momentu buvo ne šitoje valstyb?je nar?je, o kitoje valstyb?je nar?je, nors tokia atskaita leidžiama, jei tokio asmens nuolatin? gyvenamoji vieta jo mirties momentu buvo valstyb?je, kurioje yra šis nekilnojamasis turtas.

Iš ties?, kadangi pagal šiuos teis?s aktus kai kuri? nekilnojam?j? turt? apsunkinan?i? skol? atskaita priklauso nuo turto palik?jo gyvenamosios vietos mirties momentu, ne rezident? palikimui nustatoma didesn? mokest?i? našta, kuri riboja laisv? kapitalo jud?jim?.

Tokio nevienodo vertinimo negalima pagr?sti objektyviu situacij? nepanašumu. Kai pagal nacionalin?s teis?s aktus asmens, kuris mirties momentu buvo rezidentas, ?p?diniai ir asmens, kuris mirties momentu buvo ne rezidentas, ?p?diniai nekilnojamojo turto, ?gyto paveldint bei esan?io atitinkamoje valstyb?je nar?je, mokest?io atžvilgiu vertinami vienodai, negalima nediskriminuojant j? vertinti nevienodai š? nekilnojam?j? turt? apsunkinan?i? skol? atskaitos atžvilgiu, nes jie apmokestinami tuo pa?iu mokest?iu. Vienodai vertindamas ši? dviej? kategorij? asmenis paveldimo turto apmokestinimo klausimu, bet ne skol? atskaitos klausimu, nacionalinis teis?s akt? leid?jas iš ties? pripažino, kad ši? apmokestinimo tvarkos ir s?lyg? atžvilgiu tarp j? n?ra jokio objektyvaus pad?ties skirtumo, galin?io pateisinti nevienod? vertinim?.

Be to valstyb? nar?, kurioje yra paveldimas nekilnojamasis turtas, negali jos teis?s aktuose nustatyto laisvo kapitalo jud?jimo apribojimo pateisinti tuo, kad, nesvarbu, kokia yra jos valia, kita valstyb? nar?, kaip antai valstyb? nar?, kurioje palik?jo gyvenamoji vieta buvo mirties momentu, gali suteikti mokestin? kredit?, kuriuo iš dalies ar visiškai b?t? kompensuota šio asmens ?p?dini? patirta žala d?l to, kad paveldimo nekilnojamojo turto buvimo valstyb?je nar?je apskai?iuojant mokest? už turto perleidim? neatskaitomos š? nekilnojam?j? turt? apsunkinan?ios skolos.

(žr. 46, 60, 63, 68 ir 71 punkt? bei rezoliucin? dal?)

TEISINGUMO TEISMO (tre?ioji kolegija)

SPRENDIMAS

2008 m. rugs?jo 11 d.(*)

„Laisvas kapitalo jud?jimas ? EB 56 ir 58 straipsniai – Paveldimo turto mokestis ? Nacionalin?s teis?s aktai d?l mokest?io už nekilnojamojo turto perleidim? apskai?iavimo, pagal kuriuos iš nekilnojamojo turto vert?s neleidžiama atskaityti šio turto ?keitimo išlaid? d?l to, kad mirties momentu palik?jo gyvenamoji vieta buvo kitoje valstyb?je nar?je ? Apribojimas ? Pateisinimas ? Nebuvimas“

Byloje C-11/07

dėl 2007 m. sausio 11 d. *hof van beroep te Gent* (Belgija) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2007 m. sausio 18 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Hans Eckelkamp,

Natalie Eckelkamp,

Monica Eckelkamp,

Saskia Eckelkamp,

Thomas Eckelkamp,

Jessica Eckelkamp,

Joris Eckelkamp

prieš

Belgische Staat,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas, teisėjai J. N. Cunha Rodrigues, J. Klučka, A. Ó Caoimh (pranešėjas) ir A. Arabadjiev,

generalinis advokatas J. Mazák,

posėdžio sekretorė B. Fülöp, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2007 m. gruodžio 13 d. posėdžiui,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- H. Eckelkamp, N. Eckelkamp, M. Eckelkamp, S. Eckelkamp, T. Eckelkamp, J. Eckelkamp ir J. Eckelkamp, atstovaujantys advokatė B. Coopman ir M. Van Daele,
 - Belgijos vyriausybės, atstovaujamos L. Van den Broeck, padedamo advokato A. Haelterman,
 - Europos Bendrųjų Komisijos, atstovaujamos R. Lyal, A. Weimar ir R. Troosters,
- susipažinęs su 2008 m. kovo 13 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,
- priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl EB 12, 17, 18, 56 ir 58 straipsnių išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant bylą tarp Vokietijoje mirusios šios valstybės pilietės H. Eckelkamp įpėdinių ir Viešosios finansų, pridėtinės vertės mokesčio administravimo, registrų ir

nuosavybės tarnybos (FOD Financiën, Administratie van de BTW, registratie en domeinen) dėl šios atsisakymo apskaičiuojant mokestį, mokėtiną už Belgijoje esančio H. Eckelkamp nekilnojamojo turto perleidimą, atskaityti su šiuo turtu susijusias skolas tuo pagrindu, kad jos nuolatinių gyvenamųjų vieta mirties momentu buvo ne Belgijoje.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

3 Pagal 1988 m. birželio 24 d. Tarybos direktyvos 88/361/EEB dėl Sutarties 67 straipsnio ((tapo EB sutarties 67 straipsniu) (panaikinto Amsterdamo sutartimi)) gyvendinimo (OL L 178, p. 5) 1 straipsnį:

„1. Nepažeisdamos toliau pateikiamų nuostatų, valstybės narės panaikina kapitalo judėjimą tarp asmenų, gyvenančių valstybėse narėse, apribojimus. Šios direktyvos taikymui palengvinti kapitalo judėjimui skirstomi pagal I priede pateiktą nomenklatūrą.

2. Pervedimai, susiję su kapitalo judėjimais, atliekami tomis pačiomis valiutų keitimo kurso sąlygomis kaip ir su einamaisiais sandoriais susiję mokėjimai.“

4 Direktyvos 88/361 I priede išvardyti kapitalo judėjimai; jo XI skyrius „Asmeninio kapitalo judėjimams“ apima paveldėjimą ir palikimą.

Nacionalinės teisės aktai

5 Belgijoje kompetencija nustatyti paveldimo turto mokesčio tarifą, apmokestinimo bazę, atleidimą nuo šio mokesčio ir mokesčio sumažinimo atvejus priskiriama regionų kompetencijai.

6 Flandrijos regiono Paveldimo turto mokesčio kodekso (toliau – kodeksas) 1 straipsnyje nurodyta:

„Nustatyti šie mokesčiai:

1) paveldimo turto mokestis, mokamas nuo viso Belgijos Karalystės gyventojo turto, kuris yra paveldimas, vertės, atskaičius skolas;

2) mokestis už turto perleidimą mirus palikėjui, mokamas nuo paveldimo Belgijos Karalystėje nuolatinių gyvenamosios vietos neturinčio asmens Belgijoje esančio nekilnojamojo turto vertės.

Belgijos Karalystės nuolatiniu gyventoju laikomas asmuo, kuris mirties momentu joje turi nuolatinę gyvenamąją vietą arba joje yra sukoncentruotas jo turtas.“

7 Pagal kodekso 15 straipsnį paveldimo turto mokestis mokėtinas nuo viso mirusio ar pripažinto dingusiu be žinios asmens turto, neatsižvelgiant į turto buvimo vietą, atskaičius skolas.

8 Ne rezidentams skirtas kodekso 18 straipsnis išdėstytas taip:

„Mokestis už turto perleidimą mirus palikėjui mokėtinas nuo viso mirusio ar pripažinto dingusiu be žinios asmens Belgijoje esančio nekilnojamojo turto, neatskaičius skol.“

9 Pagal kodekso 29 straipsnį skolos priskiriamos prie įsipareigojimų, tik jeigu jos vis dar egzistavo mirties dieną; tai galima įrodinti visomis akto, kuriuo suteikiamas kreditas ir atsiranda skola, atžvilgiu leistinomis įrodinėjimo priemonėmis.

10 Kodekso 40 straipsnyje numatyta, kad paveldimo turto mokesčio deklaracijos pateikimo

terminas yra penki mėnesiai nuo mirties, jeigu asmuo mirė Belgijos Karalystėje, ir šeši mėnesiai, jeigu asmuo mirė kitoje Europos valstybėje.

11 Pagal kodekso 41 straipsnį:

„Terminas pateikti paveldimo turto mokesčio deklaraciją gali būti pratęstas Registrų ir nuosavybės generalinio direktoriaus sprendimu.

Per įstatymo ar generalinio direktoriaus pratęstą nustatytą terminą pateikta paveldimo turto mokesčio deklaracija gali būti pataisyta iki šio termino pabaigos, nebent suinteresuotasis asmuo šios teisės aiškiai atsisakė teisinius reikalavimus atitinkančiu pareiškimu.“

12 Kodekso 48 straipsnio 1 dalyje pateikta tarifų, taikomų paveldimo turto mokesčiui ir mokesčiui už turto perleidimą mirus palikėjui, lentelė. Šio straipsnio 2 dalies ketvirtoji pastraipa išdėstyta taip:

„Skolos įsipareigojimai ir laidojimo išlaidos išskaičiuojami iš kilnojamąjį ir 60a straipsnyje nurodyto turto pirmenybės tvarka, nebent deklaraciją pateiks asmuo, rodantis, kad šios skolos buvo specialiai sukurtos siekiant gyyti ar išsaugoti nekilnojamąjį turtą.“

13 Belgijos Karalystė ir Vokietijos Federalinė Respublika nėra sudariusios susitarimo dėl dvigubo apmokestinimo paveldimo turto mokesčiu išvengimo.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

14 Apeliantai pagrindinėje byloje yra 2003 m. gruodžio 30 d. Diuseldorfe mirusios Vokietijos pilietės H. Eckelkamp pėdiniai.

15 2002 m. lapkričio 13 d. H. Eckelkamp pasirašė dokumentą, kuriuo ji pripažino savo skolą H. Eckelkamp, vienam iš apeliantų pagrindinėje byloje. Užtikrindama šią skolą 2003 m. birželio 5 d. notariškai patvirtintu dokumentu ji H. Eckelkamp suteikė galiojimą keisti Knokke-Heiste (Belgija) esantį nekilnojamąjį turtą.

16 2004 m. birželio 29 d. apeliantai pagrindinėje byloje per įstatyme nustatytą šešių mėnesių terminą nuo H. Eckelkamp mirties Belgijoje pateikė paveldimo turto mokesčio deklaraciją, kurios palikimo aktyvų skyriuje buvo įrašyta, kad šio nekilnojamąjo turto vertė yra 200 000 eurų. Deklaracijos įsipareigojimų skyriuje buvo įrašas „nieko“.

17 Iš apeliantų pagrindinėje byloje ir Belgijos vyriausybės pastabų matyti, kad, prieš pateikiant šią deklaraciją, vienas iš apeliantų ir kompetentinga nacionalinė valdžios institucija mokesčio srityje susirašinėjo elektroniniais laiškais. Ši mokesčio institucija tuo klausimu nurodė, kad pagal taikomus Flandrijos teisės aktus mokestis už turto perleidimą mirus palikėjui mokėtinas nuo viso Belgijoje esančio turto, neatskaidant skolų. Kadangi H. Eckelkamp mirties momentu Belgijoje negyveno, apskaičiuojant mokestį už turto perleidimą nebuvo galima atskaityti jos skolų.

18 Pagrindinėje byloje nagrinėjamas mokestis už turto perleidimą mirus palikėjai buvo apskaičiuotas 2004 m. birželio 29 d. pateiktos deklaracijos pagrindu.

19 Sumokėję šį mokestį, kas, anot apeliantų pagrindinėje byloje pateiktą pastabą, „neturėjo takos jėgos visoms kitoms teisėms“, 2004 m. gruodžio 31 d. jie pareiškė ieškinį *inter partes* Briugės pirmosios instancijos teisme (*Rechtbank van eerste aanleg te Brugge*) dėl sumokėto mokesčio perskaičiavimo, o būtent, kad perskaičiuojant mokestį būtų atsižvelgta ir į H. Eckelkamp skolas.

20 2005 m. gegužės 30 d. Sprendimu šis teismas suinteresuotąjį asmenį ieškinį atmetė tuo

pagrindu, kad ieškinio pareiškimo momentu buvo pasibaigęs kodekse nustatytas terminas atsižvelgti į naujas aplinkybes nustatant mokėtino paveldimo turto mokesčio ar mokesčio už turto perleidimą bazę.

21 Dėl šio sprendimo apeliantai pagrindinėje byloje prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme pateikė apeliacinį skundą tvirtindami, kad atitinkamos mokestis už turto perleidimą mirus palikėjui reglamentuojančios kodekso nuostatos prieštarauja Bendrijos teisei. Jie mano, kad šios nuostatos tvirtina netiesioginę diskriminaciją ir sudaro kliūtis laisvam kapitalo judėjimui.

22 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme Belgijos valstybės rėmėsi tuo, kad buvo pasibaigęs kodekse nustatytas terminas atsižvelgti į naujas aplinkybes nustatant paveldimo turto mokesčio ar mokesčio už turto perleidimą mirus palikėjui bazę, ir teigė, jog bet kuriuo atveju nebuvo rodyta, kad H. Eckelkamp mirties momentu būtų egzistavusi ginijama skola. Suinteresuotosios nuolatinę gyvenamoji vieta mirties momentu buvo ne Belgijos Karalystėje, todėl iš mokesčio už turto perleidimą bazės nebuvo galima atskaityti skolų. EB 58 straipsnis nepažeidžia valstybių narių teisės taikyti atitinkamą mokesčių teisės nuostatą.

23 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęsio teismo manymu, iš 2002 m. lapkričio 13 d. paprastos rašytinės formos sutarties ir 2003 m. birželio 5 d. oficialiai patvirtinto akto matyti, kad H. Eckelkamp turėjo 220 000 eurų skolų.

24 Manydamas, kad pagrindinėje byloje iškilo Bendrijos teisės aiškinimo klausimas, *hof van beroep te Gent* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar (EB) 12 straipsnis kartu su 17 ir 18 straipsniais bei (EB) 56 straipsnis kartu su 58 straipsniu draudžia valstybės narės nacionalinės teisės nuostatą, pagal kurią paveldinti gyjant nekilnojamąjį turtą, esantį valstybėje narėje (turto buvimo valstybėje), ši valstybė narė apmokestina turto buvimo valstybėje esantį nekilnojamąjį turtą, leisdama atskaityti su šiuo turtu susijusias skolas (pvz., įgaliojimu keisti nekilnojamąjį turtą užtikrintos skolos) tik tuomet, jeigu palikėjo nuolatinę gyvenamoji vieta mirties momentu buvo daikto buvimo valstybėje, bet ne tuomet, jeigu palikėjo nuolatinę gyvenamoji vieta mirties momentu buvo kitoje valstybėje narėje (gyvenamosios vietos valstybėje)?“

Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumą

25 Belgijos vyriausybė mano, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra nepriimtinas. Ji tvirtina, kad, viena vertus, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas jokių būdu negali patenkinti apeliantų pagrindinėje byloje pateikto prašymo, nes ieškinys dėl nagrinėjamo mokesčio dėl turto perleidimo perskaitymą pareikštas pavėluotai. Pagal Belgijos procesines normas terminas, per kurį jie galėjo pakeisti informaciją, kurios pagrindu apskaituojamas mokestis už turto perleidimą, buvo pasibaigęs jau prieš keletą mėnesių. Todėl atsakyti į pateiktą klausimą ne tik nereikia, bet ir atsakymas aiškiai nėra svarbus priimant sprendimą, kurį turi priimti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

26 Kita vertus, ji mano, kad pagrindinės bylos nagrinėjimo stadijoje pateiktas klausimas yra hipotetinis. Šioje stadijoje prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas dar nėra atsakęs į pagrindinės bylos išsprendimui lemiamos svarbos turintį klausimą, o būtent, ar tarp skolos ir atitinkamo nekilnojamojo turto buvo akivaizdus su šiuo turtu susietas skolą rodantis ryšys. Šiuo atžvilgiu Belgijos vyriausybė per posėdį pabrėžė, kad šiuo atveju Belgijoje esantis nekilnojamas turtas nėra įkeistas, o tėra H. Eckelkamp prieš mirtį išduotas įgaliojimas broliui įkeisti nekilnojamąjį turtą. Šios vyriausybės teigimu, kadangi įgaliojimas įkeisti turtą tėra trejų mėnesių

šaliai suteikiama teisė? ? kažkokio nekilnojamojo turto hipotekos galimė? ?registravim? ir, kadangi tokia registracija nebuvo atlikta, Teisingumo Teismo praktikos prasme nėra jokios šios nekilnojamojo turto apskaitinimo skolos ?sipareigojimo. Todėl pateiktas klausimas yra hipotetinis.

27 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad, vykstant EB 234 straipsnyje numatytam procesui, grindžiamam aiškiu nacionalinio teismo ir Teisingumo Teismo kompetencijos atskyrimu, bet koks nagrinėjamo faktinio aplinkybių vertinimas yra nacionalinio teismo kompetencija. Be to, tik bylų nagrinėjantis nacionalinis teismas, kuris atsakingas už sprendimo priėmimą, atsižvelgdamas ? konkrečios bylos aplinkybes, turi ?vertinti prejudicinio sprendimo reikalingumą, kad galėtų priimti savo sprendimą bei Teisingumo Teismui pateikiamą klausimą svarbų. Todėl iš principo Teisingumo Teismas turi priimti sprendimą tuo atveju, kai pateikiami klausimai susiję su Bendrijos teisės išaiškinimu (2005 m. balandžio 12 d. Sprendimo *Keller*, C-145/03, Rink. p. I-2529, 33 punktas ir 2007 m. liepos 18 d. Sprendimo *Lucchini*, C-119/05, Rink. p. I-6199, 43 punktas).

28 Atsisakyti priimti sprendimą dėl nacionalinio teismo pateikto prejudicinio klausimo galima, tik jeigu yra akivaizdu, kad prašomas Bendrijos teisės išaiškinimas neturi jokio ryšio su pagrindinės bylos aplinkybėmis arba dalyku, jeigu problema yra hipotetinė arba jeigu Teisingumo Teismas neturi būtinos faktinės ir teisinės informacijos, kad naudingai atsakytų ? jam pateiktus klausimus (žr. 2001 m. kovo 13 d. Sprendimo *PreussenElektra*, C-379/98, Rink. p. I-2099, 39 punktą; 2002 m. sausio 22 d. Sprendimo *Canal Satélite Digital*, C-390/99, Rink. p. I-607, 19 punktą ir minėto sprendimo *Lucchini* 44 punktą).

29 Pažymėtina, kad taip šiuo atveju nėra.

30 Iš tiesų Teisingumo Teismo prašoma išaiškinti, ar pagal Bendrijos teisės nacionaliniai teismai privalo netaikyti tam tikrų kodekso nuostatų dėl mokesčio už turto perleidimą mirus palikėjui apskaitinimo, kurios, apeliantu pagrindinėje byloje nuomone, sudaro kliūtis laisvam kapitalo judėjimui. Todėl pateikti klausimai susiję su prašyme priimti prejudicinį sprendimą apibrėžtu pagrindinės bylos dalyku, ir atsakymas ? šiuos klausimus gali būti naudingas šiam teismui sprendžiant, ar šio kodekso normos atitinka Bendrijos teisės normas.

31 Aišku, Belgijos vyriausybė nesutinka, kad H. Eckelkamp skola broliui ir paveldimas nekilnojamasis turtas yra susiję, iš ko aišku, jog šis turtas yra apskaitintas skola, ir pabrėžia, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamo ieškinio pareiškimo momentu buvo pasibaigę atitinkamose Belgijos teisės nuostatose nustatyti terminai, per kuriuos gali būti pateikta nauja informacija, kurios pagrindu apskaituojamas mokestis už turto perleidimą.

32 Vis dėlto reikia priminti, kad tik prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi kompetenciją nustatyti ir vertinti nagrinėjamos bylos faktines aplinkybes bei aiškinti ir taikyti nacionalinę teisę (žr. 1999 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Sürül*, C-262/96, Rink. p. I-2685, 95 punktą). Taigi šis teismas, o ne Teisingumo Teismas, turi nustatyti ?galiojimo ?keisti apimtį ir poveikį pagal Belgijos teisę bei jo sukeltas pasekmes, kiek tai susiję su palikėjo paliktu nekilnojamojo turto Belgijoje.

33 Be to, kaip matyti iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos, pirma, tas faktas, kad apeliantu pagrindinėje byloje pateiktoje deklaracijoje nebuvo paminėta ginijama skola, buvo pagrįstas kodekso nuostatomis, pagal kurias tokios skolos neįtraukiamos, jeigu mirties momentu palikėjas negyveno Belgijoje – būtent šios nuostatos nulūm? tai, jog prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pateikė prejudicinį klausimą dėl Bendrijos teisės išaiškinimo. Antra, prieš pateikiant ginijamą paveldimo turto mokesčio deklaraciją, kompetentingos valdžios institucijos apeliantus pagrindinėje byloje informavo, kad apskaituojant mokestį už turto perleidimą mirus palikėjui ? H. Eckelkamp skolą negalima atsižvelgti, nes mirties momentu ji

negyveno Belgijoje. Trečia, kaip matyti iš šio sprendimo 19 punkto, atrodo, kad ši deklaraciją apeliantai pagrindinėje byloje pateikė su sąlyga, kad jie išsaugo visas savo teises.

34 Reikia priminti, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra dviejų teismų dialogas, kurio pradžia visiškai priklauso nuo to, ar nacionalinis teismas nuspręš, kad šis prašymas yra tinkamas ir būtinas (žr. 2008 m. vasario 12 d. Sprendimo *Kempter*, C-2/06, Rink. p. I-0000, 42 punktą). Nors tiesa, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pripažino, jog papdini deklaracija pasibaigus statyme tokios deklaracijos pateikimui numatytam terminui tapo galutine, vis dėlto pateikus klausimą bus gautas visapusiškas Bendrijos teisės išaiškinimas, kurį prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas laiko galinčiu būti naudingai taikytinu nagrinėjant gautą bylą atsižvelgiant į šį teisę (šiuo klausimu žr. 1982 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Vlaeminck*, 132/81, Rink. p. 2953, 13 ir 14 punktai).

35 Iš to išplaukia, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra priimtinas.

Prejudicinis klausimas

36 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas savo klausimu iš esmės siekia sužinoti, ar EB 12 straipsnį kartu su 17 ir 18 straipsniais bei EB 56 straipsnį kartu su 58 straipsniu reikia aiškinti taip, kad jie draudžia valstybės narės teisės aktus, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, dėl mokesčio už turto perleidimą ir paveldimo turto mokesčio, mokėtino už šioje valstybėje narėje esantį nekilnojamąjį turtą, apskaitavimo, kuriuose nenumatyta galimybė atskaityti šį nekilnojamąjį turtą apsunkinančią skolą, kai palikėjo nuolatinį gyvenamoji vieta mirties momentu buvo ne šio nekilnojamojo turto buvimo, o kitoje valstybėje narėje, nors tokia atskaita leistina, jei tokio asmens nuolatinį gyvenamoji vieta mirties momentu buvo nekilnojamojo turto buvimo valstybėje narėje.

37 EB 56 straipsnio 1 dalis draudžia visus kapitalo judėjimo tarp valstybių narių apribojimus (2007 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *Federconsumatori* ir kt. C-463/04 ir C-464/04, Rink. p. I-0000, 19 punktas ir jame nurodyta teismų praktika).

38 Kadangi EB sutartis neapibrėžia „kapitalo judėjimo“ sąvokos EB 56 straipsnio 1 dalies prasme, Teisingumo Teismas jau yra pripažinęs, kad prie Direktyvos 88/361, net jei ši buvo priimta remiantis EEB sutarties 69 straipsniu ir 70 straipsnio 1 dalimi (vėliau EB sutarties 69 ir 70 straipsniai, panaikinti Amsterdamo sutartimi), pridėta „kapitalo judėjimo nomenklatūra“ toliau naudotina kaip gairės, atsižvelgiant į tai, kad, kaip nurodyta jos žangoje, joje pateikiamas sąrašas nėra išsamus (žr. būtent 2006 m. vasario 23 d. Sprendimo *van Hilten-van der Heijden*, C-513/03, Rink. p. I-1957, 39 punktą ir 2006 m. spalio 3 d. Sprendimo *Fidium Finanz*, C-452/04, Rink. p. I-9521, 41 punktą, minėto sprendimo *Federconsumatori* ir kt. 20 punktą ir 2008 m. sausio 17 d. Sprendimo *Jäger*, C-256/06, Rink. p. I-0000, 24 punktą).

39 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas, be kita ko, pažymėjo, kad palikimas, kuris yra mirusio asmens turto perdavimas vienam arba keliems asmenims, arba, kitaip tariant, nuosavybės teisės į turtą, teisių ir t. t., kurie sudaro paveldimą turtą, perdavimas paveldėtojams, patenka į Direktyvos 88/361 I priedo XI skyrių „Asmeninio kapitalo judėjimui“, konstatavo, jog palikimas yra kapitalo judėjimas EB 56 straipsnio prasme, išskyrus tuos atvejus, kai jo sudėtinės dalys yra vienoje valstybėje narėje (žr. minėto sprendimo *Hilten-van der Heijden* 42 punktą, 2003 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Barbier*, C-364/01, Rink. p. I-15013, 58 punktą, minėto sprendimo *van Hilten-van der Heijden* 42 punktą ir minėto sprendimo *Jäger* 25 punktą).

40 Ta?iau situacija, kai Vokietijoje nuolat gyvenantis asmuo po mirties kitiems Vokietijoje ir Nyderlanduose nuolat gyvenantiems asmenims palieka Belgijoje esant? nekilnojam?j? turt?, už kur? apskai?iuojamas mokestis už turto perleidim?, anaip tol n?ra vien vidaus situacija.

41 Vadinasi, pagrindin?je byloje nagrin?jamas palikimas yra kapitalo jud?jimas EB 56 straipsnio 1 dalies prasme.

42 Pirmiausia reikia išnagrin?ti, ar, kaip teigia apeliantai pagrindin?je byloje ir Europos Bendrij? Komisija, toks nacionalin?s teis?s aktas, koks nagrin?jamas pagrindin?je byloje, riboja kapitalo jud?jim?.

43 Šiuo klausimu reikia priminti, kad nacionalin?s teis?s nuostatos, pagal kurias nustatoma nekilnojamojo turto vert? apskai?iuojant mokes?io, mok?tino ?gyjant nekilnojam?j? turt? paveldint, sum?, gali ne tik atgrasyti kitoje valstyb?je nar?je gyvenant? asmen? nuo atitinkamoje valstyb?je nar?je esan?io nekilnojamojo turto pirkimo ir nuo tokio turto perleidimo kitam asmeniui, bet ir sumažinti kitoje negu min?to turto buvimo valstyb?je nar?je gyvenan?io asmens palikimo vert? (šiuo klausimu žr. nurodyto sprendimo *Barbier* 62 punkt? ir sprendimo *Jäger* 30 punkt?).

44 Be to, kiek tai susij? su palikimu, nusistov?jusioje teismo praktikoje patvirtinama, kad pagal EB 56 straipsnio 1 dal? draudžiamomis priemon?mis, kurios sudaro kapitalo jud?jimo apribojimus, laikomos tos, kurios sumažina kitos valstyb?s nar?s nei ta, kurioje yra turtas ir kuri apmokestina palikim?, nuolatinio gyventojo gaunamo palikimo vert? (min?t? sprendim? *van Hilten/van der Heijden* 44 punktas ir *Jäger* 31 punktas).

45 Šiuo atveju pagrindin?je byloje nagrin?jamos nacionalin?s teis?s nuostatos tiek, kiek pagal jas palikimas, kur? sudaro Belgijos Karalyst?je esantis nekilnojamasis turtas, apmokestinamas didesniu turto perleidimo mokes?iu nei paveldimo turto mokestis, kuris mok?tinas tuo atveju, jei palik?jo nuolatin? gyvenamoji vieta mirties momentu buvo valstyb?je nar?je, riboja kapitalo jud?jim?, sumažindamos palikimo, kur? sudaro toks turtas, vert?.

46 Kadangi pagal šiuos teis?s aktus kai kuri? su nekilnojam?j? turt? apsunkinan?i? skol? atskaita priklauso nuo turto palik?jo gyvenamosios vietos mirties momentu, ne rezident? palikimui nustatoma didesn? mokes?i? našta, kuri riboja laisv? kapitalo jud?jim?.

47 Šios išvados negali paneigti ir Belgijos vyriausyb?s argumentas, kad kodeksas nenumato apribojim?, nes apskai?iuojant paveldimo turto mokest? ir mokest? už turto perleidim? objektyviai skiriasi rezident? ir ne rezident? situacija; tod?l logiška, kad tik valstyb? nar?, kurioje gyvena palik?jas, apskai?iuodama paveldimo turto mokest? gali atsižvelgti ? visus su palikimu, kur? sudaro kilnojamojo ir nekilnojamojo turto pasyvai ir aktyvai, susijusius aspektus. Iš ties? šios aplinkyb?s neturi reikšm?s taikant iš sprendimo 43 ir 44 punktuose min?tos teism? praktikos išplaukian?ius kriterijus (taip pat šiuo klausimu žr. min?to sprendimo *Jäger* 34 punkt?).

48 Vis d?lto Belgijos vyriausyb? tvirtina, kad kitaip nei byloje, kurioje priimtas min?tas sprendimas *Barbier*, pagrindin?s bylos aplinkyb?s skiriasi tuo, kad n?ra bes?lygin?s pareigos perduoti nuosavyb?s teis? ? nagrin?jam? nekilnojam?j? turt? ir jog prieš tai nebuvo perduota ekonomin? nuosavyb? ? š? turt?, o šis turtas nebuvo apsunkintas skolomis, nes ?galiojimas ?keisti, kuriuo remiasi apeliantai pagrindin?je byloje, šio sprendimo prasme jokiu b?du negali b?ti laikomas š? nekilnojam?j? turt? apsunkinan?ia skola.

49 Šiuo klausimu reikia priminti, kad byloje, kurioje buvo priimtas min?tas sprendimas *Barbier*, gin?as buvo kil?s d?l mokes?io, mok?tino už nekilnojamojo turto, esan?io valstyb?je nar?je, ?gijim? paveldint ir atsižvelgim? apskai?iuojant šio turto vert? ? bes?lygin? daiktin?s teis?s

tur?tojo pareig? perduoti j? tre?iajam asmeniui, kuriam šis turtas priklaus? ekonomiškai. Taigi ši skola buvo tiesiogiai susijusi su paveldimu nekilnojamuoju turtu.

50 Taip pat d?l EB 49 ir EB 50 straipsni? Teisingumo Teismas nurod?, kad d?l nacionalini? teis?s akt?, kurie draudžia ne nuolatiniams gyventojams mokes?i? srityje atimti profesines išlaidas, tiesiogiai susijusias su veikla, iš kurios gautos atitinkamoje valstyb?je nar?je apmokestinamos pajamos, bet suteikia toki? teis? nuolatiniams gyventojams, kyla gr?sm?, kad jie daugiausia neigiamai paveiks kit? valstybi? nari? pilie?ius, ir tod?l jie pažeidžia šiuos straipsnius (šia prasme žr. 2003 m. birželio 12 d. Sprendimo *Gerritse*, C?234/01, Rink. p. I?5933, 27 ir 28 punktus).

51 Per pos?d? Teisingumo Teisme apeliantai pagrindin?je byloje ir Komisija tvirtino, kad d?l nagrin?jamo ?galiojimo ?keisti turt? egzistavo pakankamas paveldint ?gyto nekilnojamojo turto ir atitinkamos skolos ryšys. Ta?iau Komisija pripažino, jog jei ?galiojimas ?keisti susietas ne su atitinkamu Belgijoje esan?iu nekilnojamuoju turtu, bet galb?t ir su kitu nekilnojamuoju turtu, šis skolos ir nekilnojamojo turto ryšys gali b?ti paneigtas.

52 Vis d?lto iš prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusio teismo klausimo teksto matyti, jog šis ?galiojimas ?keisti nekilnojam?j? turt? siekiant užtikrinti skolos gr?žinim? susietas su šiuo turtu. Vykstant procesui EB 234 straipsnio pagrindu Teisingumo Teismas gali priimti sprendim? d?l Bendrijos teksto išaiškinimo ir galiojimo tik remdamasis nacionalinio teismo nurodytomis faktin?mis aplinkyb?mis (šiuo klausimu žr. 1998 m. liepos 16 d. Sprendimo *Dumon ir Froment*, C?235/95, Rink. p. I?4531, 25 punkt?).

53 Kaip matyti iš šio sprendimo 32 punkto, prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas, o ne Teisingumo Teismas, privalo patikrinti pagrindin?je byloje nagrin?jamo ?galiojimo ?keisti pob?d? ir poveik? pagal Belgijos teis? bei nustatyti, ar iš ties? egzistuoja tiesioginis skolos, kuria remiamasi, ir nekilnojamojo turto, už kur? apskai?iuotas pagrindin?je byloje nagrin?jamas mokestis už turto perleidim?, ryšys.

54 Bet kuriuo atveju reikia priminti, jog tai, kad nekilnojam?j? turt? apsunkinantys ?sipareigojimai atskaitomi su s?lyga, jog palik?jo nuolatin? gyvenamoji vieta jo mirties momentu buvo nekilnojamojo turto buvimo valstyb?je, riboja laisv? kapitalo jud?jim?, o tai iš principo draudžia EB 56 straipsnio 1 dalis.

55 Toliau reikia išnagrin?ti, ar toks konstatuotas laisvo kapitalo jud?jimo apribojimas gali b?ti pateisintas Sutarties nuostatomis.

56 Šiuo atžvilgiu svarbu priminti, kad pagal Sutarties 58 straipsnio 1 dalies a punkt? „56 straipsnio nuostatos nepažeidžia valstybi? nari? teis?s <...> taikyti atitinkamas savo mokes?i? ?statym? nuostatas, pagal kurias skiriami mokes?i? mok?tojai d?l j? skirtingos pad?ties <...> kapitalo investavimo vietos atžvilgiu“.

57 Sutarties 58 straipsnio 1 dalies a punktas, kaip nuo pagrindinio laisvo kapitalo jud?jimo principo nukrypstanti nuostata, turi b?ti aiškinamas griežtai. Tod?l ši nuostata negali b?ti aiškinama taip, kad kiekvienas mokes?i? teis?s aktas, kuriame daromi skirtumai tarp mokes?i? mok?tojų d?l j? gyvenamosios vietos arba d?l valstyb?s nar?s, kur jie investuoja savo kapital?, yra automatiškai suderinamas su Sutartimi (žr. min?to sprendimo *Jäger* 40 punkt?).

58 Iš tikr?j? pa?i? Sutarties 58 straipsnio 1 dalies a punkte numatyt? nukrypti leidžian?i? nuostat? riboja Sutarties 58 straipsnio 3 dalis, kuri numato, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytos nacionalin?s teis?s nuostatos „neturi sudaryti laisvo kapitalo jud?jimo ir mok?jim?, kaip nustatyta 56 straipsnyje, savavališko diskriminavimo ar pasl?pto apribojimo“ (žr. 2000 m. birželio 6 d.

Sprendimo *Verkooijen* C-25/98, Rink. p. I-4071, 44 punkt?, 2004 m. rugs?jo 7 d. Sprendimo *Manninen*, C-319/02, Rink. p. I-7477, 28 punkt? ir min?to sprendimo *Jäger* 41 punkt?). Be to tam, kad paveldimo turto mokes?io ir mokes?io už turto perleidim?, mok?tino už Belgijos Karalyst?je esant? nekilnojam?j? turt? srityje b?t? pateisinamas nevienodas asmens, kurio nuolatin? gyvenamoji vieta jo mirties momentu buvo šioje valstyb?je nar?je, ir asmens, nuolat gyvenusio kitoje valstyb?je nar?je, vertinimas, jis neturi viršyti to, kas reikalinga nagrin?jamu teis?s aktu nustatytam tikslui pasiekti.

59 Taigi reikia atskirti nevienod? vertinim?, leidžiam? pagal Sutarties 58 straipsnio 1 dalies a punkt?, ir to paties straipsnio 3 dalyje draudžiam? savavališk? diskriminacij?. Iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, jog tam, kad tokie nacionalin?s mokes?io teis?s aktai, kaip antai nagrin?jami pagrindin?je byloje, pagal kuriuos apskai?iuojant paveldimo turto mokest? daromas skirtumas atskaitant atitinkamoje valstyb?je nar?je esant? nekilnojam?j? turt? apsunkinan?ias skolas, atsižvelgiant ? tai, ar palik?jo nuolatin? gyvenamoji vieta jo mirties momentu buvo šioje ar kitoje valstyb?je nar?je, gal?t? b?ti laikomi suderinamais su Sutarties nuostatomis d?l laisvo kapitalo jud?jimo, b?tina, jog nevienodas vertinimas b?t? susij?s su objektyviai nepanašiomis aplinkyb?mis arba kad jis b?t? pateisinamas privalomu bendrojo intereso pagrindu (žr. min?t? sprendim? *Verkooijen* 43 punkt?; *Manninen* 29 punkt? ir *Jäger* 43 punkt?).

60 Šiuo atžvilgiu pirmiausia reikia pripažinti, kad, priešingai nei teigia Belgijos vyriausyb?, ir tai buvo priminta sprendimo 47 punkte, tokio nevienodo vertinimo negalima pagr?sti objektyviu situacij? nepanašumu.

61 Nors prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas dar tur?s patikrinti ?galiojimo ?keisti pob?d? ir poveik? bei atsakyti ? klausim?, ar pagrindin?je byloje nagrin?jamas ?galiojimas apsunkina paveldim? nekilnojam?j? turt? turtu, kaip, atrodyt?, išplaukia iš bylos medžiagos, taikant šiuos teis?s aktus paveldimo turto mokes?io ir mokes?io už turto perleidim? apskai?iavimas yra tiesiogiai susij?s su šio nekilnojamojo turto verte. Tokiu atveju situacijos objektyviai nesiskiria ir negalima pateisinti nevienodo mokestinio vertinimo, pasireiškian?io skirtingais paveldimo turto mokes?io ir mokes?io už turto perleidim?, mok?tino už Belgijoje esant? nekilnojam?j? turt?, priklausant? šios valstyb?s nar?s gyventojui, kurio nuolatin? gyvenamoji vieta mirties momentu buvo šioje valstyb?je nar?je, ir nekilnojam?j? turt?, priklausant? asmeniui, kurio nuolatin? gyvenamoji vieta mirties momentu buvo kitoje valstyb?je nar?je, dydžiais. Vadinasi, H. Eckelkamp turto paveld?toj? situacija panaši ? bet kurio kito paveld?tojo, kurio palikim? sudaro Belgijoje esantis nekilnojamasis turtas, kur? paliko asmuo, kurio nuolatin? gyvenamoji vieta mirties momentu buvo šioje valstyb?je, situacij? (taip pat šiuo klausimu žr. min?to sprendimo *Jäger* 44 punkt?).

62 Kaip nurod? apeliantai pagrindin?je byloje, pagal Belgijos teis?s aktus iš principo ir rezident?, ir ne rezident? mirties momentu j? ?p?diniai laikomi apmokestinamaisiais asmenimis taikant jiems paveldimo turto mokest? ir (arba) mokest? už turto perleidim? už Belgijoje esant? nekilnojam?j? turt?. Tik sprendžiant d?l skol? atskaitos iš ne rezident? palikimo jie ir rezidentai vertinami nevienodai.

63 Kai pagal nacionalin?s teis?s aktus asmens, kuris mirties momentu buvo rezidentas, ?p?diniai ir asmens, kuris mirties momentu buvo ne rezidentas, ?p?diniai nekilnojamojo turto, ?gyto paveldint bei esan?io atitinkamoje valstyb?je nar?je, mokes?io atžvilgiu vertinami vienodai, negalima nediskriminuojant j? vertinti nevienodai š? nekilnojam?j? turt? apsunkinan?i? skol? atskaitos atžvilgiu, nes jie apmokestinami tuo pa?iu mokes?iu. Vienodai vertindamas ši? dviej? kategorij? asmenis paveldimo turto apmokestinimo klausimu, bet ne skol? atskaitos klausimu, nacionalinis teis?s akt? leid?jas iš ties? pripažino, kad ši? apmokestinimo tvarkos ir s?lyg? atžvilgiu tarp j? n?ra jokio objektyvaus pad?ties skirtumo, galin?io pateisinti nevienod? vertinim?

(pagal analogiją žr. d?l ?sisteigimo laisv?s 1986 m. sausio 28 d. Sprendimo *Komisija prieš Pranc?zij?*, 270/83, Rink. p. 273, 20 punkt? ir 2006 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Denkavit Internationaal ir Denkavit France*, C?170/05, Rink. p. I?11949, 35 punkt? bei d?l laisvo kapitalo jud?jimo ir paveldimo turto mokes?io šios dienos sprendimo *Arens-Sikken*, C?43/07, Rink. p. I?0000, 57 punkt?).

64 Tod?l galiausiai reikia ištirti, ar iš tokio teis?s akto, koks nagrin?jamas pagrindin?je byloje, kylantis kapitalo jud?jimo apribojimas gali b?ti objektyviai pateisinamas privalomu bendrojo intereso pagrindu.

65 Belgijos vyriausyb? teigia, kad pagal Vokietijos teis?s aktus, taikomus mirusiojo asmens turtui, skolos, kurias apeliantai siekia atskaityti Belgijoje, praktiškai b?t? atskaityti du kartus, o tai pagal Teisingumo Teismo praktik? yra vengtina (2005 m. gruodžio 13 d. Sprendimas *Marks & Spencer*, C?446/03, Rink. p. I?10837).

66 Šiuo klausimu pirmiausia reikia priminti, kad Teisingumo Teismas praktikoje d?l laisvo kapitalo jud?jimo ir paveldimo turto mokes?io nurod?, jog iš pilie?io negalima atimti galimyb?s remtis Sutarties nuostatomis tuo pagrindu, jog jis naudojasi kitoje nei gyvenamosios vietos valstyb?je nar?je pagal galiojan?ias teis?s normas teis?tai suteikiamomis mokestin?mis lengvatomis (min?to sprendimo *Barbier* 71 punktas).

67 Be to, kaip buvo nurodyta 13 punkte, Belgijos Karalyst? ir Vokietijos Federacin? Respublika n?ra sudariusios susitarimo d?l dvigubo apmokestinimo paveldimo turto mokes?iu išvengimo.

68 Valstyb? nar?, kurioje yra paveldimas nekilnojamasis turtas, negali jos teis?s aktuose nustatyto laisvo kapitalo jud?jimo apribojimo pateisinti tuo, kad, nesvarbu, kokia yra jos valia, kita valstyb? nar?, kaip antai valstyb? nar?, kurioje palik?jo gyvenamoji vieta buvo mirties momentu, gali suteikti mokestin? kredit? kuo iš dalies ar visiškai b?t? kompensuota šio asmens ?p?dini? patirta žala d?l to, kad paveldimo nekilnojamojo turto buvimo valstyb?je nar?je apskai?iuojant mokest? už turto perleidim? neatskaitomos š? nekilnojam?j? turt? apsunkinan?ios skolos. (taip pat šiuo klausimu žr. tos pa?ios dienos min?to sprendimo *Arens-Sikken* 65 punkt?).

69 Iš ties? viena valstyb? nar? siekdama išvengti pagal Sutart? jai tenkan?i? ?sipareigojim? laisvo kapitalo jud?jimo srityje, negali remtis tuo, kad egzistuoja lengvata, kuri? vienašališkai suteikia kita valstyb? nar?, šiuo atveju valstyb? nar?, kurioje atitinkamo asmens mirties metu buvo jo gyvenamoji vieta (šiuo klausimu žr. 2007 m. lapkri?io 8 d. Sprendimo *Amurta*, C?379/05, Rink. p. I?0000, 78 punkt?).

70 Galiausiai, kaip matyti iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos, pagal pagrindin?je byloje nagrin?jamus teis?s aktus apskai?iuojant mokest? už turto perleidim? vienareikšmiškai neleidžiama atskaityti nekilnojam?j? turt? apsunkinan?i? skol?, jeigu atitinkamo asmens nuolatin? gyvenamoji vieta jo mirties momentu nebuvo paveldimo turto buvimo valstyb?je nar?je, neatsižvelgiant nei ? šias skolas, nei ? tai, kad kitoje valstyb?je nar?je, pavyzdžiui toje, kurioje buvo nuolatin? mirusio asmens gyvenamoji vieta, nesuteikiamas mokestinis kreditas.

71 Todėl ? prejudicin? klausim? reikia atsakyti taip, kad EB 56 straipsn? kartu su 58 straipsniu reikia aiškinti taip, kad jie draudžia tokius nacionalin?s teis?s aktus, kokie aptariamai pagrindin?je byloje, reglamentuojan?ius šios valstyb?s nar?s teritorijoje esan?io nekilnojamojo turto paveldimo turto ir perleidžiamo turto mokes?ius, kurie nenumato galimyb?s apskai?iuojant š? mokest? atskaityti š? nekilnojam?j? turt? apsunkinan?ias skolas, jei palik?jo nuolatin? gyvenamoji vieta jo mirties momentu buvo ne šitoje valstyb?je nar?je, o kitoje valstyb?je nar?je, nors tokia atskaita leidžiama, jei tokio asmens nuolatin? gyvenamoji vieta jo mirties momentu buvo valstyb?je, kurioje yra šis nekilnojamasis turtas.

72 Atsižvelgus ? tai, kas išd?styta, ? prejudicin? klausim? d?l EB 12, 17 ir 18 straipsni? išaiškinimo atsakyti nereikia.

D?l bylin?jimosi išlaid?

73 Kadangi šis procesas pagrindin?s bylos šalims yra vienas iš etap? prašym? d?l prejudicinio sprendimo pateikusio teismo nagrin?jamoje byloje, bylin?jimosi išlaid? klausim? turi spr?sti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastab? pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyr? min?tos šalys, n?ra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (tre?ioji kolegija) nusprendžia:

EB 56 straipsn? kartu su 58 straipsniu reikia aiškinti taip, kad jie draudžia tokius nacionalin?s teis?s aktus, kokie aptariamai pagrindin?je byloje, reglamentuojan?ius šios valstyb?s nar?s teritorijoje esan?io nekilnojamojo turto paveldimo turto ir perleidžiamo turto mokes?ius, kurie nenumato galimyb?s apskai?iuojant š? mokest? atskaityti š? nekilnojam?j? turt? apsunkinan?ias skolas, jei palik?jo nuolatin? gyvenamoji vieta jo mirties momentu buvo ne šitoje valstyb?je nar?je, o kitoje valstyb?je nar?je, nors tokia atskaita leidžiama, jei tokio asmens nuolatin? gyvenamoji vieta jo mirties momentu buvo valstyb?je, kurioje yra šis nekilnojamasis turtas.

Parašai.

* Proceso kalba: oland?.